

Μπροστά σε κρίσιμες εκλογές

του **Γιάννη Ελαφρού**

Βρισκόμαστε μπροστά σε μια κρίσιμη τριπλή εκλογική μάχη: Συχνά μιλώντας για εκλογές κολλάμε το επίθετο «κρίσιμες» και τείνει να γίνει ρουτίνα. Αυτή τη φορά όμως δεν είναι. Κι αυτό για δύο λόγους: Ο ένας έχει να κάνει με το σημείο που βρίσκεται η ταξική πάλη και η πορεία των πραγμάτων στην Ελλάδα. Έπειτα από τέσσερα χρόνια ανελέητης επέλασης του κεφαλαίου και της συμμορίας κυβέρνησης - ΕΕ - ΔΝΤ, η κοινωνική ταπείνωση του κόσμου της εργασίας έχει πιάσει «κόκκινο», ενώ η προοπτική (πέρα από την κυβερνητική παραμυθία για την έξοδο από τα Μνημόνια) είναι παραπέρα κοινωνική καταβύθιση. Ο δεύτερος λόγος αφορά την πολιτική κρίση στην Ελλάδα, που βαθαίνει και ανατροφοδοτείται από την οικονομική κρίση. Το σύστημα αναζητάει διέξοδο για τη συνέχιση της επιδρομής, με προσπάθεια συγκρότησης νέων πόλων στη δεξιά-ακροδεξιά, σε ένα χώρο χυλό, παραπόταμο της κυρίαρχης πολιτικής, και με την πλήρη ενσωμάτωση του ΣΥΡΙΖΑ σε ρόλο διαχείρισης. Βασικό στοιχείο αυτής της προσπάθειας αποτελεί η απόπειρα καθυπόταξης, δορυφοροποίησης ή και ενσωμάτωσης της ανατρεπτικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, η οποία έχει μεγάλες δυνατότητες επίδρασης σε τμήματα εργαζομένων.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες αναδεικνύεται το πολιτικό ερώτημα πού πρέπει να πάνε τα πράγματα. Σε μεγάλο βαθμό οι απαντήσεις που θα πάρουν προβάδισμα θα δώσουν πολιτική έμπνευση και ώθηση ή θα λειτουργήσουν ανασχετικά στο ευρύτερο εργατικό λαϊκό κίνημα, για να μπορέσει να αντιπαλέψει νικηφόρα την ολομέτωπη επιδρομή του συστήματος. Ο βαθμός και η ποιότητα καταδίκης του κυβερνητικού μπλοκ και της κυρίαρχης πολιτικής, η διάταξη των πολιτικών δυνάμεων, η ισχυρή και ανερχόμενη παρουσία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ή όχι, θα κρίνουν σε σημαντικό βαθμό την εξέλιξη του παρατεταμένου λαϊκού πολέμου και μετά τις εκλογές στις 18 και 25 Μάη.

Η αντικαπιταλιστική Αριστερά και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχουν μπει στη μάχη συμβάλλοντας σε 12 (από 11) αντικαπιταλιστικές κινήσεις στις περιφέρειες και σε περισσότερες από το 2010 δημοτικές κινήσεις. Χιλιάδες αγωνιστές θα είναι υποψήφιοι σε δημοτικά ή περιφερειακά σχήματα. Όλα αυτά δείχνουν τις δυνατότητες, τη μεγαλύτερη από κάθε άλλη φορά κοινωνική δικτύωση, την άνοδο της επιρροής και της παρέμβασης της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Θα χρειασθεί όμως ξεχωριστή δουλειά για να μετατραπεί όλη αυτή η δραστηριότητα σε ενιαία πολιτική παρέμβαση για την ενίσχυση του αντικαπιταλιστικού ρεύματος σε όλες τις κάλπες, και στις δημοτικές και στις περιφερειακές και στις ευρωεκλογές με την ισχυροποίηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Στο διάστημα που έχουμε μπροστά μας όλα τα σφυριά πρέπει να κτυπούν μαζί: ισχυρή αντικαπιταλιστική Αριστερά! Για το σήμερα και το αύριο.

Στις ευρωεκλογές θα δοκιμαστούν όλα τα πολιτικά σχέδια για την επόμενη κρίσιμη φάση. Θα είναι δύσκολη μάχη, χωρίς τη χαλαρή ψήφο παλαιότερων ετών. Όλες οι δυνάμεις θα δώσουν λυσσασμένο αγώνα. Παρ' όλα αυτά, όπως τόνισε η Πολιτική Επιτροπή του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση που συνεδρίασε την περασμένη Κυριακή, υπάρχει δυνατότητα στις επερχόμενες εκλογές *«για βαριά καταδίκη της κυβέρνησης και συνολικά του σάπιου πολιτικού και οικονομικού συστήματος, η οποία μπορεί να συμβάλει στην απονομιμοποίηση της κυβέρνησης και στην αντεπίθεση του κινήματος. Επίσης, μπορεί να εκφραστεί μαζικά η λαϊκή δυσαρέσκεια - αντίθεση στην ΕΕ. Πρόκειται για δύο στοιχεία που πρέπει να εκφράσει σε συνδυασμό η ΑΝΤΑΡΣΥΑ: το “μαύρισμα” της κυρίαρχης πολιτικής και της ΕΕ και μάλιστα με την πιο βαριά, την πιο ποιοτική ψήφο, διότι περιέχει και την πιο ακραία καταδίκη αλλά και τον άλλο δρόμο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής».*

«Η κυβέρνηση (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ) και οι δυνάμεις του συστήματος θα σηκώσουν το δίλημμα “μέσα στο ευρώ και την ΕΕ ή χάος” και “μέσα στο σύστημα ή καταστροφή”, ειδικά τώρα που δήθεν βγαίνουμε από τα Μνημόνια. Ο ΣΥΡΙΖΑ, από την πλευρά του, θέτει το δίλημμα μνημόνιο ή ΣΥΡΙΖΑ και το “τελειώνουμε με το μνημόνιο”, αλλά με παραμονή σε ευρώ και ΕΕ, που σημαίνει Μνημόνιο για πάντα. Έχει ήδη αρχίσει να τίθεται εκβιαστικά το δίλημμα ΝΔ ή ΣΥΡΙΖΑ» σημειώνεται χαρακτηριστικά στην απόφαση της ΠΕ και υπογραμμίζεται: «Σε αυτές τις συνθήκες είναι ανάγκη να αναδειχθεί μια Αριστερά που θα κοιτάξει κατάματα τον εχθρό και θα αναμετρηθεί μαζί του, σηκώνοντας το γάντι και υψώνοντας τη σημαία του έξω από το ευρώ, την ΕΕ και το ΝΑΤΟ, έξω και πέρα από τη δικτατορία των Μνημονίων, του χρέους και της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης».

Ποιο είναι λοιπόν το κεντρικό ερώτημα που τίθεται στο λαό; *«Διαιώνιση της κόλασης μνημονίων - ΕΕ - κεφαλαίου, συμβιβασμός και υποταγή στην ευρωφυλακή και το σύστημα ή*

ανατροπή της βάρβαρης επίθεσης και της «χούντας» κυβέρνησης, ΕΕ, ΔΝΤ και κεφαλαίου, για να βαδίσουμε σε ένα άλλο αντικαπιταλιστικό, αντιΕΕ δρόμο με τους εργαζόμενους στο τιμόνι;».

Απ' αυτή τη σκοπιά τα βασικά διλήμματα είναι: **Πρώτο**, συνέχιση της βάρβαρης επίθεσης κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ από την άθλια κυβέρνηση ΝΔ - ΠΑΣΟΚ, διαιώνιση με όποιες παραλλαγές και μικρές διορθώσεις της εργασιακής - κοινωνικής κόλασης και της αντιδημοκρατικής «χούντας» με το καθεστώς επιτροπείας της ΕΕ ή ανατροπή τους για ψωμί, δουλειά, παιδεία, υγεία και ελευθερία, για αυξήσεις στους μισθούς, δουλειά και στήριξη στους ανέργους, ελπίδα και προοπτική για τη νεολαία, λευτεριά στο λαό;

Δεύτερο, θα παραμείνουμε μέσα στη φυλακή των Μνημονίων, του χρέους, του ευρώ και της ΕΕ ή θ' ακολουθήσουμε άλλον, αντικαπιταλιστικό δρόμο με απελευθέρωση από τα δεσμά τους, με μονομερή κατάργηση μνημονιακών δεσμεύσεων και δανειακών συμβάσεων, διαγραφή του χρέους, δι-έξοδο από ευρώ και ΕΕ, μέτρα για να πληρώσει την κρίση το κεφάλαιο και το σάπιο πολιτικό σύστημα;

Τρίτο, θα είμαστε μέσα ή έξω από την ΕΕ των Μνημονίων, της φτώχειας, της ανεργίας, των πολυεθνικών και της επιτροπείας, του ολοκληρωτισμού και της στήριξης του φασισμού;

Τέταρτο, θα έχουμε δημοκρατία και εργατικά δικαιώματα ή καθεστώς «σιδερένιας φτέρνας», εργασιακής γαλέρας, κρατικής βίας και ναζιστικής θηριωδίας;

Πέμπτον, θα είναι λαός και νεολαία ελεύθεροι ή θα ζησουμε ζωή με κηδεμόνες, επιτρόπους, τρόικα και κάθε λογής ξένους και ντόπιους «προστάτες»;

Έκτο, θα οργανωθεί ο λαός, θα έχουμε νέο εργατικό κίνημα, αποφασιστικούς νικηφόρους αγώνες κατακτήσεων και ρωγμών, αγωνιστικό μέτωπο ρήξης και ανατροπής και εξεγερτική λογική ή θα μείνει ο καθένας μόνος του στη ζούγκλα, με αποδοχή του ηττημένου αστικοποιημένου συνδικαλισμού, της κοινοβουλευτικής αναμονής και της λύσης που θα έρθει «για μας χωρίς εμάς»;

Και έβδομον, θέλουμε ανεξάρτητη από το σύστημα αντικαπιταλιστική ανυπότακτη ενωτική Αριστερά της επαναστατικής ανατροπής και της κομμουνιστικής προοπτικής ή Αριστερά της διαχείρισης, της κομματικής περιχαράκωσης, υποταγμένη στα εκβιαστικά κάλπικα διλήμματα, ουρά του ΣΥΡΙΖΑ;

Στα κρίσιμα αυτά διλήμματα, όπως τονίζει η ΠΕ του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική

Απελευθέρωση, καταλήγει όποιος θέλει να παλέψει για τα ζωτικά κοινωνικά προβλήματα και τους αναγκαίους πολιτικούς στόχους – διεκδικήσεις της εργατικής τάξης, των εργαζομένων και του λαού, για αυξήσεις, ενάντια στην ανεργία, για συλλογικές συμβάσεις και δικαιώματα, μείωση του χρόνου εργασίας και κατάργηση της εργασίας-λάστιχο.

Με βάση αυτά η Απόφαση της ΠΕ (ολόκληρη στο pantistr.gr) θέτει τους πολιτικούς στόχους για τη μάχη των εκλογών, στόχους οι οποίοι πρέπει να προωθούνται ενιαία: Να συντριβεί εκλογικά η άθλια συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, οι φασίστες δολοφόνοι του συστήματος (Χρυσή Αυγή ή όπως μασκαρευτούν) και κάθε παραπόταμος του συστήματος (Ποτάμι, ΔΗΜΑΡ, ΑΝΕΛ κ.λπ.)· να συμβάλλουν και οι εκλογές στη δημιουργία όρων ανατροπής από το μαζικό λαϊκό κίνημα και το ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα της κυβέρνησης και της «χούντας» κυβέρνησης, κεφαλαίου, ΕΕ, ΔΝΤ, για την ήττα και τον κλονισμό της κυρίαρχης πολιτικής, την απόσπαση κατακτήσεων προς όφελος των εργαζομένων και του λαού. Για να ανοίξει ο δρόμος της ελπίδας για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης του κεφαλαίου και της πιο βάρβαρης μεταπολεμικά ανασυγκρότησης του συστήματος και όχι για μια αλλαγή διαχειριστή, να εκφραστεί η εργατική λαϊκή δημοκρατική διεθνιστική αντίθεση και οργή κατά της ΕΕ, να δυναμώσει το ρεύμα αποδέσμευσης από το ευρώ και την ΕΕ, από τη λογική του «ευρωμονόδρομου» σε πλήρη διαχωρισμό από εθνικιστικές ή άλλες αστικές απόψεις.

Ας αρνηθούμε το συμβιβασμό και τελικά την υποταγή στην πολιτική ΕΕ – κεφαλαίου (ΣΥΡΙΖΑ), την περιχαράκωση και την ηττοπάθεια (ΚΚΕ), το παζάρεμα τελικά των όρων χειροτέρευσης της θέσης των εργαζομένων (στην οποία συγκλίνουν από διαφορετικούς δρόμους ΣΥΡΙΖΑ και ΚΚΕ). Πρέπει να ενισχυθεί αποφασιστικά η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, οι δυνάμεις που παλεύουν για ένα δρόμο αντικαπιταλιστικής ανατροπής, ασυμφιλίωτο με τον καταστροφικό «ευρωμονόδρομο», σε σύγκρουση με το κεφάλαιο: Για μια άλλη Αριστερά με ορίζοντα όχι τη διαχείριση του καπιταλισμού (ο οποίος βουλιάζει στη βαθιά δομική κρίση του) αλλά την ανατροπή του. Για την Αριστερά της επανάστασης και της κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

Πηγή: prin.gr